

Малосолтанівська сільська рада
Васильківського району
Київської області
XXXXIII сесія Малосолтанівської сільської ради VII скликання
Р І Ш Е Н Н Я

20 травня 2020 року

№ 793- XXXXIII-VII

Про встановлення ставок плати за землю
на території Малосолтанівської сільської ради
Васильківського району Київської області на 2021 рік .

З метою недопущення втрат доходів до бюджету сільської ради, керуючись ст.143 Конституції України, ст.69 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», відповідно до ст.ст.269, 270, 271, 274, 277, 281,282,283,284,286,287,288,289 Податкового кодексу України №2755-УІІ зі змінами та доповненнями, внесеними Законом України від 28 грудня 2014 року №71-УІІІ «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи», сільська рада

ВИРІШИЛА:

- 1.Встановити ставки плати за землю на території Малосолтанівської сільської ради на 2021 рік.
- 2.Затвердити Положення про встановлення ставок плати за землю в 2021 році на території сільської ради згідно додатку.
- 3.Оприлюднити дане рішення на інформаційних стендах, розміщених в приміщенні Малосолтанівської сільської ради.
- 4.Копію даного рішення надати до Васильківського управління ГУ ДПС у Київській області.
- 5.Контроль за виконанням даного рішення покласти на постійну депутатську комісію з питань соціального розвитку території та планово - бюджетної діяльності Малосолтанівської сільської ради.

Сільський голова

П.А.Гребіник.

Положення
про встановлення ставок плати за землю на території
Малосолтанівської сільської ради Васильківського району Київської
області на 2021 рік.

Земельний податок.

1. Платниками земельного податку є:
 - 1.1. власники земельних ділянок, земельних часток (паїв);
 - 1.2. землекористувачі.
2. Об'єкти оподаткування земельним податком:
 - 2.1. Земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні;
 - 2.2. Земельні частки (паї), які перебувають у власності.
3. Базою оподаткування земельним податком є:
 - 3.1. нормативна грошова оцінка земельних ділянок з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного відповідно до порядку, встановленого цим розділом;
 - 3.2. площа земельних ділянок розташованих у межах населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено.
4. Ставка земельного податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено (незалежно від місцезнаходження):
 - 4.1. Ставка податку за земельні ділянки **фізичних осіб**, нормативну грошову оцінку яких проведено, встановлюється у розмірі **0,05 відсотка** від їх нормативної грошової оцінки, а для сільськогосподарських угідь **0,05 відсотка** від їх нормативної грошової оцінки.
 - 4.2. Ставка податку за земельні ділянки **юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців**, нормативну грошову оцінку яких проведено, встановлюється у розмірі **2 відсотка** від їх нормативної грошової оцінки, а для сільськогосподарських угідь **1 відсоток** від їх нормативної грошової оцінки.
 - 4.3. Ставка податку встановлюється у розмірі **5 відсотків** від їх нормативної грошової оцінки за земельні ділянки які, перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання (крім державної та комунальної форми власності).
 - 4.4. Ставка податку за земельні ділянки, розташовані за межами населених пунктів, нормативно-грошову оцінку, яких не проведено встановлюється в розмірі **5 відсотків** від нормативної грошової оцінки площі ріллі по області.
 - п.4.5. Ставка податку встановлюється у розмірі **0,3 відсотків** для вулиць і проїздів від їх нормативної грошової оцінки за земельні ділянки, які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання, а саме для садівницьких товариств, які є неприбутковими та розташовані на території Малосолтанівської сільської ради.
5. Пільги щодо сплати земельного податку для фізичних осіб.
 - 5.1. Від сплати податку звільняються:
 - а) інваліди першої і другої групи;
 - б) фізичні особи, які виховують трьох і більше дітей віком до 18 років;
 - в) пенсіонери (за віком);
 - г) ветерани війни та особи, на яких поширюється дія Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту";
 - г) фізичні особи, визнані законом особами, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.

5.2. Звільнення від сплати податку за земельні ділянки, передбачене для відповідної категорії фізичних осіб пунктом 1.5.1 цього розділу, поширюється на одну земельну ділянку за кожним видом використання у межах граничних норм:

- а) для ведення особистого селянського господарства - у розмірі не більш як **2 гектари**;
- б) для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка) в селах - не більш як **0,25 гектара**;
- в) для індивідуального дачного будівництва - не більш як **0,10 гектара**;
- г) для будівництва індивідуальних гаражів - не більш як **0,01 гектара**;
- г) для ведення садівництва - не більш як **0,12 гектара**.

5.3. Від сплати податку звільняються на період дії єдиного податку четвертої групи власники земельних ділянок, земельних часток (паїв) та землекористувачі за умови передачі земельних ділянок та земельних часток (паїв) в оренду платнику єдиного податку четвертої групи.

6. Пільги щодо сплати податку для юридичних осіб.

6.1. Від сплати податку звільняються:

- органи державної влади та органи місцевого самоврядування, заклади, установи, та організації, спеціалізовані санаторії України для реабілітації, лікування та оздоровлення хворих, військові формування, утворені відповідно до законів України, Збройні Сили України, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів;
- дошкільні та загальноосвітні навчальні заклади незалежно від форм власності і джерел фінансування, заклади культури, науки, освіти, охорони здоров'я, соціального захисту, фізичної культури та спорту, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів:

- санаторно –курортні та оздоровчі заклади громадських організацій інвалідів, реабілітаційні установи громадських організацій інвалідів;
- громадські організації інвалідів України, підприємства та організації, які засновані громадськими організаціями інвалідів та спілками громадських організацій інвалідів і є їх повною власністю, де протягом попереднього календарного місяця кількість інвалідів, які мають там основне місце роботи, становить не менше як 50 відсотків середньооблікової чисельності штатних працівників облікового складу за умови, що фонд оплати праці таких інвалідів становить протягом звітного періоду не менше як 25 відсотків суми загальних витрат на оплату праці.

Зазначені підприємства та організації громадських організацій інвалідів мають право застосовувати цю пільгу за наявності дозволу на право користування такою пільгою, який надається уповноваженим органом відповідно до Закону України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні».

У разі порушення вимог цієї норми зазначені громадські організації інвалідів, їх підприємства та організації зобов'язані сплатити суми податку за відповідний період, проіндексовані з урахуванням інфляції, а також штрафні санкції згідно із законодавством;

7. Земельні ділянки, які не підлягають оподаткуванню земельним податком.

Не сплачується податок за:

7.1. землі дорожнього господарства автомобільних доріг загального користування - землі під проїзною частиною, узбіччям, земляним полотном, декоративним озелененням, резервами, кюветами, мостами, штучними спорудами, тунелями, транспортними розв'язками, водопропускними спорудами, підпірними стінками, шумовими екранами, очисними спорудами і розташованими в межах смуг відведення іншими дорожніми спорудами та обладнанням, а також землі, що знаходяться за межами смуг відведення, якщо на них розміщені споруди, що забезпечують функціонування автомобільних доріг, а саме:

- а) паралельні об'їзні дороги, поромні переправи, снігозахисні споруди і насадження, протилавинні та протисельові споруди, вловлюючі з'їзди, захисні насадження, шумові екрани, очисні споруди;

б) майданчики для стоянки транспорту і відпочинку, склади, гаражі, резервуари для зберігання паливно-мастильних матеріалів, комплекси для зважування великогабаритного транспорту, виробничі бази, штучні та інші споруди, що перебувають у державній власності, власності державних підприємств або власності господарських товариств, у статутному капіталі яких 100 відсотків акцій (часток, паїв) належить державі;

7.2. земельні ділянки кладовищ, крематоріїв та колумбаріїв;

7.3. земельні ділянки, надані для будівництва і обслуговування культових та інших будівель, необхідних для забезпечення діяльності релігійних організацій України, статuti (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку.

8. Особливості оподаткування платою за землю

8.1. Органи місцевого самоврядування до 25 грудня року, що передує звітному, подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки рішення щодо ставок земельного податку та наданих пільг зі сплати земельного податку юридичним та/або фізичним особам.

9. Податковий період для плати за землю.

9.1. Базовим податковим (звітним) періодом для плати за землю є календарний рік.

9.2. Базовий податковий (звітний) рік починається 1 січня і закінчується 31 грудня того ж року (для новостворених підприємств та організацій, а також у зв'язку із набуттям права власності та/або користування на нові земельні ділянки може бути меншим 12 місяців).

10. Порядок обчислення плати за землю.

10.1. Підставою для нарахування земельного податку є дані державного земельного кадастру.

Відповідні органи виконавчої влади, що реалізують державну політику у сфері земельних відносин та у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно, у сфері будівництва, щомісяця, але не пізніше 10 числа наступного місяця, а також за запитом відповідного контролюючого органу за місцезнаходженням земельної ділянки подають інформацію, необхідну для обчислення і справляння плати за землю, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

11. Строк сплати плати за землю.

11.1. Власники землі та землекористувачі сплачують плату за землю з дня виникнення права власності або права користування земельною ділянкою.

У разі припинення права власності або права користування земельною ділянкою плата за землю сплачується за фактичний період перебування землі у власності або користуванні у поточному році.

11.2. Облік фізичних осіб - платників податку і нарахування відповідних сум проводяться щороку до 1 травня.

11.3. Податкове зобов'язання щодо плати за землю, визначене у податковій декларації на поточний рік, сплачується рівними частками власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

11.4. Податкове зобов'язання з плати за землю, визначене у податковій декларації, у тому числі за нововідведені земельні ділянки, сплачується власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

11.5. Податок фізичними особами сплачується протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення.

11.6. При переході права власності на будівлю, споруду (їх частину) податок за земельні ділянки, на яких розташовані такі будівлі, споруди (їх частини), з урахуванням прибудинкової території сплачується на загальних підставах з дати державної реєстрації права власності на таку земельну ділянку.

11.7. У разі надання в оренду земельних ділянок (у межах населених пунктів), окремих будівель (споруд) або їх частин власниками та землекористувачами, податок за площі, що надаються в оренду, обчислюється з дати укладення договору оренди земельної ділянки або з дати укладення договору оренди будівель (їх частин).

11.8. Власник нежитлого приміщення (його частини) у багатоквартирному жилому будинку сплачує до бюджету податок за площі під такими приміщеннями (їх частинами) з урахуванням пропорційної частки прибудинкової території з дати державної реєстрації права власності на нерухоме майно.

12. Орендна плата.

12.1 Підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки, оформлений та зареєстрований відповідно до законодавства.

Малосолтанівська сільська рада, яка укладає договори оренди землі, до 1 лютого подає контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки переліки орендарів, з якими укладено договори оренди землі на поточний рік, та інформує контролюючий орган про укладення нових, внесення змін до існуючих договорів оренди землі та їх розірвання до 1 числа місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися зазначені зміни.

Форма надання інформації затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної податкової політики.

12.2 Платником орендної плати є орендар земельної ділянки.

12.3 Об'єктом оподаткування є земельна ділянка, надана в оренду.

12.4. Розмір та умови внесення орендної плати встановлюються у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем.

12.5. Розмір орендної плати встановлюється у договорі оренди, але річна сума платежу:

12.5.1. не може бути меншою 3 відсотків нормативної грошової оцінки;

12.5.2. не може перевищувати 12 відсотків нормативної грошової оцінки.

12.6. Плата за суборенду земельних ділянок не може перевищувати орендної плати.

12.7. Податковий період, порядок обчислення орендної плати, строк сплати та порядок її зарахування до бюджету застосовується відповідно до вимог пунктів 9-11 розділу Земельного податку даного Додатку.

13. Індексація нормативної грошової оцінки земель.

13.1. Для визначення розміру податку та орендної плати використовується нормативна грошова оцінка земельних ділянок.

13.2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, за індексом споживчих цін за попередній рік щороку розраховує величину коефіцієнта індексації нормативної грошової оцінки земель, на який індексується нормативна грошова оцінка сільськогосподарських угідь, земель населених пунктів та інших земель несільськогосподарського призначення за станом на 1 січня поточного року, що визначається за формулою:

$K_i = I:100$,

де I - індекс споживчих цін за попередній рік.

У разі якщо індекс споживчих цін не перевищує 100 відсотків, такий індекс застосовується із значенням 100.

Коефіцієнт індексації нормативної грошової оцінки земель застосовується кумулятивно залежно від дати проведення нормативної грошової оцінки земель.

Сільський голова

П.А.Гребіник.

УКРАЇНА
МАЛОСОЛТАНІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА
ВАСИЛЬКІВСЬКОГО РАЙОНУ КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ
XXXXIII сесія Малосолтанівської сільської ради VII скликання
Р І Ш Е Н Н Я

20 травня 2020 року

№ 794- XXXXIII-VII

Про встановлення ставок податку
на нерухоме майно, відмінне від
земельної ділянки на території
Малосолтанівської сільської ради в 2021 році.

З метою недопущення втрат доходів до бюджету сільської ради, керуючись ст.. 143 Конституції України, ст.69 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», відповідно до пп. 266.5.1 п. 266.5 ст.266 Податкового кодексу України № 2755-VII зі змінами та доповненнями, внесеними Законом України від 28 грудня 2014 року № 71-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи», Малосолтанівська сільська рада

ВИРІШИЛА:

1. Затвердити Положення про податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки (згідно з додатком до цього рішення).
2. Оприлюднити дане рішення на дошці оголошень.
3. Копію даного рішення надати до Васильківського управління ГУ ДПС у Київській області.
4. Контроль за виконанням цього рішення покласти на постійну депутатську комісію з питань соціального розвитку території та планово - бюджетної діяльності сільської ради.

Сільський голова

П.А. Гребіник.

Положення
Про податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки

Розділ 1

Загальні положення

1.1. Положення про податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки (далі – Положення) визначає механізм справляння податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, і розроблено з урахуванням вимог Податкового кодексу України від 02.12.2010р №2755- VI зі змінами та доповненнями та Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» від 28.12.2014 №71-VIII.

1.2. Це положення є обов'язковим до виконання фізичними та юридичними особами, в тому числі нерезидентами, які є власниками об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості.

Розділ II

Механізм справляння податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки

2.1. Платники податку.

2.1.1. Платниками податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які є власниками об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості.

2.1.2. Визначення платників податку в разі перебування об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості у спільній частковій або спільній сумісній власності кількох осіб:

- а) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній частковій власності кількох осіб, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку;
- б) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділений в натурі, платником податку є одна з таких осіб-власників, визначена за їх згодою, якщо інше не встановлено судом;
- в) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб і поділений між ними в натурі, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку.

2.2. Об'єкт оподаткування

2.2.1. Об'єктом оподаткування є об'єкт житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його частка.

2.2.1.1 Об'єкти житлової нерухомості - будівлі, віднесені відповідно до законодавства до житлового фонду, дачні та садові будинки;

Будівлі, віднесені до житлового фонду, поділяються на такі типи:

- а) житловий будинок - будівля капітального типу, споруджена з дотриманням вимог, встановлених законом, іншими нормативно-правовими актами, і призначена для постійного у ній проживання. Житлові будинки поділяються на житлові будинки садибного типу та житлові будинки квартирної типу різної поверховості. Житловий будинок садибного типу - житловий будинок, розташований на окремій земельній ділянці, який складається із житлових та допоміжних (нежитлових) приміщень;
- б) прибудова до житлового будинку - частина будинку, розташована поза контуром його капітальних зовнішніх стін, і яка має з основною частиною будинку одну (або більше) спільну капітальну стіну;
- в) квартира - ізольоване помешкання в житловому будинку, призначене та придатне для постійного у ньому проживання;

г) котедж - одно-, півтораповерховий будинок невеликої житлової площі для постійного чи тимчасового проживання з присадибною ділянкою;

г) кімнати у багатосімейних (комунальних) квартирах - ізольовані помешкання в квартирі, в якій мешкають двоє чи більше квартиронаймачів;

Садовий будинок - будинок для літнього (сезонного) використання, який в питаннях нормування площі забудови, зовнішніх конструкцій та інженерного обладнання не відповідає нормативам, установленим для житлових будинків;

Дачний будинок - житловий будинок для використання протягом року з метою позаміського відпочинку";

2.2.1.2. Об'єкти нежитлової нерухомості - будівлі, приміщення, що не віднесені відповідно до законодавства до житлового фонду.

У нежитловій нерухомості виділяють:

а) будівлі готельні - готелі, мотелі, кемпінги, пансіонати, ресторани та бари, туристичні бази, гірські притулки, табори для відпочинку, будинки відпочинку;

б) будівлі офісні - будівлі фінансового обслуговування, адміністративно-побутові будівлі, будівлі для конторських та адміністративних цілей;

в) будівлі торговельні - торгові центри, універмаги, магазини, криті ринки, павільйони та зали для ярмарків, станції технічного обслуговування автомобілів, їдальні, кафе, закусочні, бази та склади підприємств торгівлі й громадського харчування, будівлі підприємств побутового обслуговування;

г) гаражі - гаражі (наземні й підземні) та криті автомобільні стоянки;

г) будівлі промислові та склади;

д) будівлі для публічних виступів (казино, ігорні будинки);

е) господарські (присадибні) будівлі - допоміжні (нежитлові) приміщення, до яких належать сараї, хліви, гаражі, літні кухні, майстерні, вбиральні, погребі, навіси, котельні, бойлерні, трансформаторні підстанції тощо;

є) інші будівлі";

2.2.2. Не є об'єктом оподаткування:

а) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, а також організацій, створених ними в установленому порядку, що повністю утримуються за рахунок відповідного державного бюджету чи місцевого бюджету і є неприбутковими (їх спільній власності);

б) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які розташовані в зонах відчуження та безумовного (обов'язкового) відселення, визначені законом, в тому числі їх частки;

в) будівлі дитячих будинків сімейного типу;

г) гуртожитки;

г) житлова нерухомість непридатна для проживання, в тому числі у зв'язку з аварійним станом, визнана такою згідно з рішенням сільської, селищної, міської ради;

д) об'єкти житлової нерухомості, в тому числі їх частки, що належать дітям-сиротам, дітям, позбавленим батьківського піклування, та особам з їх числа, визнаним такими відповідно до закону, дітям-інвалідам, які виховуються самотніми матерями (батьками), але не більше одного такого об'єкта на дитину;

е) об'єкти нежитлової нерухомості, які використовуються суб'єктами господарювання малого та середнього бізнесу, що провадять свою діяльність в малих архітектурних формах та на ринках;

є) будівлі промисловості, зокрема виробничі корпуси, цехи, складські приміщення промислових підприємств;

ж) будівлі, споруди сільськогосподарських товаровиробників, призначені для використання безпосередньо у сільськогосподарській діяльності;

з) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності громадських організацій інвалідів та їх підприємств.

2.3. База оподаткування

2.3.1. Базою оподаткування є загальна площа об'єкта житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його часток.

2.3.2. База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, які перебувають у власності фізичних осіб, обчислюється контролюючим органом

на підставі даних Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, що безоплатно надаються органами державної реєстрації прав на нерухоме майно та/або на підставі оригіналів відповідних документів платника податків, зокрема документів на право власності.

2.3.3. База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності юридичних осіб, обчислюється такими особами самостійно виходячи із загальної площі кожного окремого об'єкта оподаткування на підставі документів, що підтверджують право власності на такий об'єкт.

2.4. Пільги із сплати податку

2.4.1. База оподаткування об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності фізичної особи платника податку, зменшується:

- а) для квартири/квартир незалежно від їх кількості - на 60 кв. метрів;
- б) для житлового будинку/будинків незалежно від їх кількості - на 120 кв. метрів;
- в) для різних типів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток (у разі одночасного перебування у власності платника податку квартири/квартир та житлового будинку/будинків, у тому числі їх часток), - на 180 кв. метрів.

Таке зменшення надається один раз за кожний базовий податковий (звітний) період (рік).

2.4.2. Встановити пільги у розмірі 100% з податку, що сплачується на території Малосолтанівської сільської ради з об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, релігійних організацій України, статути (положення) яких зареєстровані у встановленому законом порядку, та використовуються для забезпечення діяльності, передбаченої такими статутами (положеннями). Пільги з податку, що сплачується на відповідній території, з об'єктів житлової нерухомості для фізичних осіб визначаються виходячи з їх майнового стану та рівня доходів.

Пільги з податку, що сплачується на відповідній території з об'єктів житлової нерухомості, для фізичних осіб не надаються на:

об'єкт/об'єкти оподаткування, якщо площа такого/таких об'єкта/об'єктів перевищує п'ятикратний розмір неоподатковуваної площі, затвердженої рішенням органів місцевого самоврядування;

об'єкти оподаткування, що використовуються їх власниками з метою одержання доходів (здаються в оренду, лізинг, позичку, використовуються у підприємницькій діяльності).

Пільги з податку, що сплачується на відповідній території з об'єктів нежитлової нерухомості, встановлюються в залежності від майна, яке є об'єктом оподаткування.

Органи місцевого самоврядування до 1 лютого поточного року подають до відповідного контролюючого органу за місцезнаходженням об'єкта житлової нерухомості відомості стосовно пільг, наданих ними відповідно до абзацу першого та другого цього підпункту.

2.5. Ставка податку

2.5.1. Установити, що на **2021** рік ставки податку для

- об'єктів нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, визначені підпунктом 2.2.1.2 пункту 2.2.1 статті 2 цього Положення, становить **1 відсоток** мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня 2021 року за 1 кв. метр для об'єктів нежитлової нерухомості;

- об'єктів житлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, визначені підпунктом 2.2.1.1. пункту 2.2.1 статті 2 цього Положення, становить **1 відсоток** мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня 2021 року за 1 кв. метр для об'єктів житлової нерухомості.

2.6. Податковий період

2.6.1. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року.

Розділ III

Порядок обчислення та строки сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки

3.1. Порядок обчислення суми податку

3.1.1. Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника такої нерухомості у такому порядку:

а) за наявності у власності платника податку одного об'єкта житлової нерухомості, в тому числі його частки, податок обчислюється, виходячи з бази оподаткування, зменшеної відповідно до підпунктів "а" або "б" підпункту 2.4.1 пункту 2.4 цього Положення, та ставки податку;

б) за наявності у власності платника податку більше одного об'єкта житлової нерухомості одного типу, в тому числі їх часток, податок обчислюється виходячи із сумарної загальної площі таких об'єктів зменшеної відповідно до підпунктів "а" або "б" підпункту 2.4.1 пункту 2.4 цього Положення та ставки податку;

в) за наявності у власності платника податку об'єктів житлової нерухомості різних видів, у тому числі їх часток, податок обчислюється виходячи із сумарної загальної площі таких об'єктів, зменшеної відповідно до підпункту "в" підпункту 2.4.1 пункту 2.4 цього Положення і та ставки податку;

г) сума податку, обчислена з урахуванням підпунктів 2 і 3 цього підпункту, розподіляється контролюючим органом пропорційно до питомої ваги загальної площі кожного з об'єктів житлової нерухомості.

Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів нежитлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника такої нерухомості виходячи із загальної площі кожного з об'єктів нежитлової нерухомості та ставки податку.

3.1.2. Податкове/податкові повідомлення-рішення про сплату суми/сум податку, обчисленого згідно з підпунктом 3.1.1 пункту 3.1 цього Положення, та відповідні платіжні реквізити, зокрема, органів місцевого самоврядування за місцезнаходженням кожного з об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, надсилаються (вручаються) платнику податку контролюючим органом за місцем його податкової адреси (місцем реєстрації) до 1 липня року, що настає за базовим податковим (звітним) періодом (роком).

Щодо новоствореного (нововведеного) об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості податок сплачується фізичною особою-платником починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

Контролюючі органи за місцем проживання (реєстрації) платників податку в десятиденний строк інформують відповідні контролюючі органи за місцезнаходженням об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості про надіслані (вручені) платнику податку податкові повідомлення-рішення про сплату податку у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику.

Нарахування податку та надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень про сплату податку фізичним особам - нерезидентам здійснюють контролюючі органи за місцезнаходженням об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності таких нерезидентів.

3.1.3. Платники податку мають право звернутися з письмовою заявою до контролюючого органу за місцем проживання (реєстрації) для проведення звірки даних щодо:

об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності платника податку;

розміру загальної площі об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності платника податку;

права на користування пільгою із сплати податку;

розміру ставки податку;

нарахованої суми податку.

У разі виявлення розбіжностей між даними контролюючих органів та даними, підтвердженими платником податку на підставі оригіналів відповідних документів, зокрема документів на право власності, контролюючий орган за місцем проживання (реєстрації) платника податку проводить перерахунок суми податку і надсилає (вручає) йому нове податкове повідомлення-рішення. Попереднє податкове повідомлення-рішення вважається скасованим (відкликаним).

3.1.4. Органи державної реєстрації прав на нерухоме майно, а також органи, що здійснюють реєстрацію місця проживання фізичних осіб, зобов'язані щоквартально у 15-денний строк після закінчення податкового (звітного) кварталу подавати контролюючим органам відомості, необхідні для розрахунку податку, за місцем розташування такого об'єкта нерухомого майна станом на перше число відповідного кварталу в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

3.1.5. Платники податку - юридичні особи самостійно обчислюють суму податку станом на 1 січня звітного року і до 20 лютого цього ж року подають контролюючому органу за місцезнаходженням об'єкта/об'єктів оподаткування декларацію за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 Податкового кодексу України, з розбивкою річної суми рівними частками поквартально.

Щодо новоствореного (нововведеного) об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості декларація юридичною особою - платником подається протягом 30 календарних днів з дня виникнення права власності на такий об'єкт, а податок сплачується починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

3.2. Порядок обчислення сум податку в разі зміни власника об'єкта оподаткування податком

3.2.1. У разі переходу права власності на об'єкт оподаткування від одного власника до іншого протягом календарного року податок обчислюється для попереднього власника за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначений об'єкт оподаткування, а для нового власника - починаючи з місяця, в якому виникло право власності.

3.2.2. Контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

3.3. Порядок сплати податку

3.3.1. Податок сплачується за місцем розташування об'єкта/об'єктів оподаткування і зараховується до відповідного бюджету згідно з положеннями Бюджетного кодексу України.

Фізичні особи можуть сплачувати податок у сільській та селищній місцевості через каси сільських (селищних) рад за квитанцією про прийняття податків.

3.4. Строки сплати податку

3.4.1. Податкове зобов'язання за звітний рік з податку сплачується:

- а) фізичними особами - протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення;
- б) юридичними особами - авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, що настає за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації.

Розділ III

Відповідальність 4.1. Відповідальність за порушення податкового законодавства та контроль податкових органів.

4.1.1. Платники податку та їх посадові особи несуть відповідальність у разі здійснення порушень, визначених податковим законодавством та іншим законодавством, контроль за яким покладено на контролюючі органи, відповідно до Податкового кодексу України та інших законів України.

4.1.2. За порушення строків сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, неподання, порушення порядку заповнення та строків подання податкової декларації, недостовірність наданої інформації платники податку та їх посадові особи несуть відповідальність відповідно до норм Податкового кодексу України.

4.1.3. Контроль за дотриманням вимог податкового законодавства у частині справляння податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, здійснюється Васильківським відділенням Києво-Святошинської ОДП ГУ ДФС у Київській області.

Сільський голова

П.А.Гребіник.

УКРАЇНА
МАЛОСОЛТАНІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА
ВАСИЛЬКІВСЬКОГО РАЙОНУ КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

XXXXIII сесія Малосолтанівської сільської ради VII скликання
Р І Ш Е Н Н Я

20 травня 2020 року
Про встановлення ставок
з місцевих зборів на території
Малосолтанівської сільської ради
Васильківського району
Київської області в 2021 році.

№ 795- XXXXIII-VII

З метою недопущення втрат доходів до бюджету сільської ради, керуючись ст.143 Конституції України, ст.69 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», відповідно до ст.268, ст.268¹ Податкового кодексу України №2755-УІІ зі змінами та доповненнями, внесеними Законом України від 28 грудня 2014 року №71-УІІІ «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи», Малосолтанівська сільська рада

ВИРІШИЛА:

- 1.Встановити ставки місцевих зборів 2021 році:
 - 1.1.збір за місця для паркування транспортних засобів;
 - 1.2.туристичний збір
2. Затвердити Положення про збір за місця для паркування транспортних засобів згідно додатку 1 .
3. Затвердити Положення про туристичний збір згідно додатку 2 .
- 4.Оприлюднити дане рішення на інформаційних стендах, розміщених в приміщенні Малосолтанівська сільської ради
- 5.Копію даного рішення надати до Васильківського управління ГУ ДПС у Київській області.
- 6.Контроль за виконанням даного рішення покласти на постійну планово-бюджетну комісію Малосолтанівської сільської ради.

Сільський голова

П.А.Гребіник.

Положення
про збір за місця для паркування транспортних засобів на території
Малосолтанівської сільської ради Васильківського району Київської області

1. Платники збору

1.1. Платниками збору є юридичні особи, їх філії (відділення, представництва), фізичні особи - підприємці, які згідно з рішенням Малосолтанівської сільської ради організовують та проводять діяльність із забезпечення паркування транспортних засобів на майданчиках для платного паркування та спеціально відведених автостоянках.

1.2. Перелік спеціальних земельних ділянок, відведених для організації та провадження діяльності із забезпечення паркування транспортних засобів, в якому зазначаються їх місцезнаходження, загальна площа, технічне облаштування, кількість місць для паркування транспортних засобів, затверджується рішенням сільської ради.

Таке рішення разом з переліком осіб, які уповноважені організовувати та провадити діяльність із забезпечення паркування транспортних засобів, надається виконавчим комітетом сільської ради контролюючому органу в порядку, встановленому розділом I Податкового Кодексу України.

2. Об'єкт і база оподаткування збором

2.1. Об'єктом оподаткування є земельна ділянка, яка згідно з рішенням сільської ради спеціально відведена для забезпечення паркування транспортних засобів на автомобільних дорогах загального користування, тротуарах або інших місцях, а також комунальні гаражі, стоянки, паркінги (будівлі, споруди, їх частини), які побудовані за рахунок коштів міського бюджету, за винятком площі земельної ділянки, яка відведена для безоплатного паркування транспортних засобів, передбачених статтею 30 Закону України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні».

2.2. Базою оподаткування є площа земельної ділянки, відведена для паркування, а також площа комунальних гаражів, стоянок, паркінгів (будівель, споруд, їх частин), які побудовані за рахунок коштів місцевого бюджету.

3. Ставки збору

3.1. Ставки збору встановлюються за кожний день провадження діяльності із забезпечення паркування транспортних засобів у гривнях за 1 кв. метр площі земельної ділянки, відведеної для організації та провадження такої діяльності, у розмірі **0,05 відсотка** мінімальної заробітної плати, установлені законом на 1 січня податкового (звітного) року.

3.2. При визначенні ставки збору сільська рада враховує місцезнаходження спеціально відведених місць для паркування транспортних засобів, площу спеціально відведеного місця, кількість місць для паркування транспортних засобів, спосіб поставлення транспортних засобів на стоянку, режим роботи та їх заповнюваність.

4. Порядок обчислення та строки сплати збору

4.1. Сума збору за місця для паркування транспортних засобів, обчислена відповідно до податкової декларації за звітний (податковий) квартал, сплачується щоквартально, у визначений для квартального звітного (податкового) періоду строк, за місцезнаходженням об'єкта оподаткування.

4.2. Платник збору, який має підрозділ без статусу юридичної особи, що провадить діяльність із забезпечення паркування транспортних засобів на земельній ділянці не за

місцем реєстрації такого платника збору, зобов'язаний зареєструвати такий підрозділ як платника збору у контролюючому органі за місцезнаходженням підрозділу.

4.3. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному кварталу.

5. Податкова звітність

5.1 Декларація збору подається до контролюючого органу.

6. Відповідальність

6.1 Суб'єкти підприємницької діяльності, на яких покладатимуться обов'язки по справлянню збору, несуть відповідальність за неподання, несвоєчасне подання розрахунку збору до контролюючого органу.

Сільський голова

П.А.Гребіник.

**Положення
про туристичний збір на території Малосолтанівської сільської ради
Васильківського району Київської області**

1. Туристичний збір - це місцевий збір, кошти від якого зараховуються до місцевого бюджету.

2. Платники збору

2.1. Платниками збору є громадяни України, іноземці, а також особи без громадянства, які прибувають в населені пункти Малосолтанівської сільської ради, де діє рішення сільської ради про встановлення туристичного збору, та отримують (споживають) послуги з тимчасового проживання (ночівлі) із зобов'язанням залишити місце перебування в зазначений строк.

2. Платниками збору не можуть бути особи, які:

а) постійно проживають, у тому числі на умовах договорів найму у населених пунктах

Путрівської сільської ради;

б) особи, які прибули у відрадження;

в) інваліди, діти-інваліди та особи, що супроводжують інвалідів I групи або дітей-інвалідів (не більше одного супроводжуючого);

г) ветерани війни;

г) учасники ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС;

д) особи, які прибули за путівками (курсівками) на лікування, оздоровлення, реабілітацію до лікувально-профілактичних, фізкультурно-оздоровчих та санаторно-курортних закладів, що мають ліцензію на медичну практику та акредитацію центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я;

е) діти віком до 18 років;

є) дитячі лікувально-профілактичні, фізкультурно-оздоровчі та санаторно-курортні заклади.

3. Ставка збору

3.1. Ставка встановлюється у розмірі **1 відсотка** до бази справляння збору, визначеної пунктом 4 цього положення.

4. База справляння збору

4.1. Базою справляння є вартість усього періоду проживання (ночівлі) в місцях, визначених підпунктом 5.1 цього положення, за вирахуванням податку на додану вартість.

4.2. До вартості проживання не включаються витрати на харчування чи побутові послуги (прання, чистка, лагодження та прасування одягу, взуття чи білизни), телефонні рахунки, оформлення закордонних паспортів, дозволів на в'їзд (віз), обов'язкове страхування, витрати на усний та письмовий переклади, інші документально оформлені витрати, пов'язані з правилами в'їзду.

5. Податкові агенти

5.1. Згідно з рішенням сільської ради справляння збору здійснюється:

а) адміністраціями готелів, кемпінгів, мотелів, гуртожитків для приїжджих та іншими закладами готельного типу, санаторно-курортними закладами;

б) квартирно-посередницькими організаціями, які направляють неорганізованих осіб на поселення у будинки (квартири), що належать фізичним особам на праві власності або на праві користування за договором найму;

в) юридичними особами або фізичними особами - підприємцями, які уповноважуються сільською радою справляти збір на умовах договору нею.

6. Особливості справляння збору

6.1. Податкові агенти справляють збір під час надання послуг, пов'язаних з тимчасовим проживанням (ночівлею), і зазначають суму сплаченого збору окремим рядком у рахунку (квитанції) на проживання.

7. Порядок сплати збору

7.1. Сума туристичного збору, обчислена відповідно до податкової декларації за звітний (податковий) квартал, сплачується щоквартально, у визначений для квартального звітного (податкового) періоду строк, за місцезнаходженням податкових агентів.

7.2. Податковий агент, який має підрозділ без статусу юридичної особи, що надає послуги з тимчасового проживання (ночівлі) в населених пунктах Малосолтанівської сільської ради, зобов'язаний зареєструвати такий підрозділ як податкового агента туристичного збору у контролюючому органі за місцезнаходженням підрозділу.

7.3. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному кварталу.

8. Податкова звітність

8.1 Декларація збору подається до контролюючого органу.

9. Відповідальність

9.1 Суб'єкти підприємницької діяльності, на яких покладатимуться обов'язки по справлянню збору, несуть відповідальність за неподання, несвоєчасне подання розрахунку збору до контролюючого органу.

Сільський голова

П.А.Гребіник.

УКРАЇНА
МАЛОСОЛТАНІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА
ВАСИЛЬКІВСЬКОГО РАЙОНУ КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ
XXXXIII сесія Малосолтанівської сільської ради VII скликання
Р І Ш Е Н Н Я

20 травня 2020 року

№ 796- XXXXIII-VII

Про встановлення ставки акцизного
податку на території
Малосолтанівської сільської ради в 2021 році.

З метою недопущення втрат доходів до бюджету сільської ради, керуючись ст.. 143 Конституції України, ст..69 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», відповідно до пп. 266.5.1 п. 266.5 ст.266 Податкового кодексу України № 2755-VII зі змінами та доповненнями, внесеними Законом України від 28 грудня 2014 року № 71-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи», Малосолтанівська сільська рада

ВИРІШИЛА:

1. Встановити акцизний податок з реалізації через роздрібну торгівельну мережу пиво, алкогольні напої, тютюнові вироби, тютюн та промислові замінники тютюну, товари, зазначені у підпункті 215.3.4 пункту 215.3 статті 215 Податкового кодексу України, зокрема нафтопродукти, насамперед бензин та дизельне паливо, паливо моторне альтернативне, біодизель, скраплений газ, тощо (п.п. 14.1.212 п. 14.1 ст. 14, п.п. 212.1.11 п. 212.1 ст. 212 Кодексу в розмірі 5%.
2. Оприлюднити дане рішення на дошці оголошень Малосолтанівської сільської ради.
- 3.Копію даного рішення надати до Васильківського управління ГУ ДПС у Київській області.
4. Контроль за виконанням цього рішення покласти на постійну депутатську комісію з питань соціального розвитку території та планово - бюджетної діяльності Малосолтанівської сільської ради.

Сільський голова

П.А. Гребіник.

УКРАЇНА
МАЛОСОЛТАНІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА
ВАСИЛЬКІВСЬКОГО РАЙОНУ КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

XXXXIII сесія Малосолтанівської сільської ради VII скликання
Р І Ш Е Н Н Я

20 травня 2020 року

№ 797- XXXXIII-VII

Про затвердження ставок
транспортного податку в 2021 році.

Керуючись ст. 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», відповідно до ст.. 267 Податкового кодексу України, Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» №71 від 28 грудня 2014 року, Малосолтанівська сільська рада

ВИРІШИЛА:

1. Затвердити наступні ставки транспортного податку:

- за кожен легковий автомобіль, який використовувався до 5-ти років і має об'єм циліндра двигуна понад 3000 куб.см. для юридичних та фізичних осіб ставка податку становить 25000 грн.

Рішення набуває чинності з 01.01.2021 року.

2. Викласти Положення про транспортний податок в такій редакції (додається).

3. Контроль за виконанням цього рішення покласти на постійну комісію з питань бюджету та фінансів.

4. Оприлюднити дане рішення на дошках оголошень розташованих на території Малосолтанівської сільської ради.

5. Копію даного рішення надати до Васильківського управління ГУ ДПС у Київській області.

Сільський голова

П.А.Гребіник.

ПОЛОЖЕННЯ

про транспортний податок

1. Платники податку

1.1. Платниками транспортного податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які мають зареєстровані в Україні згідно з чинним законодавством власні легкові автомобілі, що відповідно до підпункту 267.2.1 пункту 267.2 Податкового Кодексу України є об'єктами оподаткування.

2. Об'єкт оподаткування

2.1. Об'єктом оподаткування є легкові автомобілі, які використовувалися до 5 років і мають об'єм циліндрів двигуна понад 3000 куб. см.

3. База оподаткування

3.1. Базою оподаткування є легковий автомобіль, що є об'єктом оподаткування відповідно до підпункту 267.2.1 пункту 267.2 цієї статті. Ставка податку встановлюється з розрахунку на календарний рік у розмірі 25 000 гривень за кожен легковий автомобіль, що є об'єктом оподаткування відповідно до підпункту 267.2.1 пункту 267.2 Податкового Кодексу України

5. Податковий період

5.1. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року.

6. Порядок обчислення та сплати податку

6.1. Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів оподаткування фізичних осіб здійснюється контролюючим органом за місцем реєстрації платника податку.

6.2. Податкове/податкові повідомлення-рішення про сплату суми/сум податку та відповідні платіжні реквізити надсилаються (вручаються) платнику податку контролюючим органом за місцем його реєстрації до 1 липня року базового податкового (звітного) періоду (року).

Щодо об'єктів оподаткування, придбаних протягом року, податок сплачується фізичною особою-платником починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт. Контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

Нарахування податку та надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень про сплату податку фізичним особам - нерезидентам здійснюють контролюючі органи за місцем реєстрації об'єктів оподаткування, що перебувають у власності таких нерезидентів.

6.3. Органи внутрішніх справ зобов'язані до 1 квітня 2021 року подати контролюючим органам за місцем реєстрації об'єкта оподаткування відомості, необхідні для розрахунку податку.

З 1 квітня 2021 року органи внутрішніх справ зобов'язані щомісячно, у 10-денний строк після закінчення календарного місяця подавати контролюючим органам

відомості, необхідні для розрахунку податку, за місцем реєстрації об'єкта оподаткування станом на перше число відповідного місяця.

Форма подачі інформації встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної податкової політики.

6.4. Платники податку - юридичні особи самостійно обчислюють суму податку станом на 1 січня звітного року і до 20 лютого цього ж року подають контролюючому органу за місцем реєстрації об'єкта оподаткування декларацію за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 цього Кодексу, з розбивкою річної суми рівними частками поквартально.

Щодо об'єктів оподаткування, придбаних протягом року, декларація юридичною особою - платником подається протягом місяця з дня виникнення права власності на такий об'єкт, а податок сплачується починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

6.5. У разі переходу права власності на об'єкт оподаткування від одного власника до іншого протягом звітного року податок обчислюється попереднім власником за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначений об'єкт оподаткування, а новим власником - починаючи з місяця, в якому він набув право власності на цей об'єкт.

Контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

6.6. За об'єкти оподаткування, придбані протягом року, податок сплачується пропорційно кількості місяців, які залишилися до кінця року, починаючи з місяця, в якому проведено реєстрацію транспортного засобу.

7. Порядок сплати податку

7.1. Податок сплачується за місцем реєстрації об'єктів оподаткування і зараховується до відповідного бюджету згідно з положеннями Бюджетного кодексу України.

8. Строки сплати податку

8.1. Транспортний податок сплачується:

- а) фізичними особами - протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення;
- б) юридичними особами - авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, що настає за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації»;

Сільський голова

П.А.Гребіник.

Малосолтанівська сільська рада
Васильківського району
Київської області
XXXXIII сесія Малосолтанівської сільської ради VII скликання
Р І Ш Е Н Н Я

20 травня 2020 року
Про встановлення ставок з
єдиного податку на території
Малосолтанівської сільської ради
Васильківського району
Київської області в 2021 році.

№ 798- XXXXIII-VII

З метою забезпечення надходження до сільського бюджету, керуючись п.24 ч.1 ст.26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», №280/97-ВР від 21.05.1997 р., на підставі ст.10 п.12.3. ст.12, ст. 265, 266, 267, 268, Податкового Кодексу України від 01.12.2010 року № 2755-УІ (із змінами та доповненнями), глави 1 розділу XIУ Податкового Кодексу України від 02.12.2010 року №2755-УІ (зі змінами та доповненнями) внесеними Законом України №909-УІІ від 24.12.2015 «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень у 2021 році», сільська рада

ВИРІШИЛА:

- 1.Встановити ставки з єдиного податку на території Малосолтанівської сільської ради Васильківського району Київської області.
- 2.Затвердити Положення про встановлення ставок з єдиного податку на території Малосолтанівської сільської ради згідно додатку.
- 3.Оприлюднити дане рішення на інформаційних стендах, розміщених в приміщенні Малосолтанівської сільської ради .
- 4.Копію даного рішення надати до Центру обслуговування платників до Васильківського управління ГУ ДПС у Київській області.
- 5.Контроль за виконанням цього рішення покласти на постійну депутатську комісію з питань соціального розвитку території та планово - бюджетної діяльності Малосолтанівської сільської ради.

Сільський голова

П.А.Гребіник.

Положення
про встановлення ставок з єдиного податку на території
Малосолтанівської сільської ради Васильківського району Київської
області

1. Суб'єкти господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, поділяються на такі групи платників єдиного податку:

1) перша група - фізичні особи - підприємці, які не використовують працю найманих осіб, здійснюють виключно роздрібний продаж товарів з торговельних місць на ринках та/або провадять господарську діяльність з надання побутових послуг населенню і обсяг доходу яких протягом календарного року не перевищує **300 000** гривень;

2) друга група - фізичні особи - підприємці, які здійснюють господарську діяльність з надання послуг, у тому числі побутових, платникам єдиного податку та/або населенню, виробництво та/або продаж товарів, діяльність у сфері ресторанного господарства, за умови, що протягом календарного року відповідають сукупності таких критеріїв:

-не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, одночасно не перевищує 10 осіб;

-обсяг доходу не перевищує **1 500 000** гривень.

Дія цього підпункту не поширюється на фізичних осіб - підприємців, які надають посередницькі послуги з купівлі, продажу, оренди та оцінювання нерухомого майна (група 70.31 КВЕД ДК 009:2005), а також здійснюють діяльність з виробництва, постачання, продажу (реалізації) ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення та напівдорогоцінного каміння.

Такі фізичні особи - підприємці належать виключно до третьої групи платників єдиного податку, якщо відповідають вимогам, встановленим для такої групи;

3) третя група - фізичні особи - підприємці, які не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, не обмежена та юридичні особи - суб'єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми, у яких протягом календарного року обсяг доходу не перевищує **5 000 000,00** гривень;

4) четверта група — сільськогосподарські товаровиробники, у яких частка сільськогосподарського товаровиробництва за попередній податковий (звітний) рік дорівнює або перевищує **75 відсотків**.

2. При розрахунку загальної кількості осіб, які перебувають у трудових відносинах з платником єдиного податку-фізичною особою, не враховуються наймані працівники, які перебувають у відпустці у зв'язку з вагітністю і пологами та у відпустці по догляду за дитиною до досягнення нею передбаченого законодавством віку.

3. Не можуть бути платниками єдиного податку:

3.1 Не можуть бути платниками єдиного податку першої — третьої груп:

3.1.1. суб'єкти господарювання (юридичні особи та фізичні особи - підприємці), які здійснюють:

- 1) діяльність з організації, проведення азартних ігор, лотерей, (крім розповсюдження лотерей), парі (букмекерське парі, парі тоталізатора);
- 2) обмін іноземної валюти;
- 3) виробництво, експорт, імпорт, продаж підакцизних товарів (крім роздрібного продажу паливно-мастильних матеріалів в ємностях до 20 літрів та діяльності фізичних осіб, пов'язаної з роздрібним продажем пива та столових вин);
- 4) видобуток, виробництво, реалізацію дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, у тому числі органогенного утворення (крім виробництва, постачання, продажу (реалізації) ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення та напівдорогоцінного каміння);
- 5) видобуток, реалізацію корисних копалин, крім реалізації корисних копалин місцевого значення;
- 6) діяльність у сфері фінансового посередництва, крім діяльності у сфері страхування, яка здійснюється страховими агентами, визначеними Законом України "Про страхування", сюрвейсерами, аварійними комісарами та аджастерами, визначеними розділом III Податкового кодексу України;
- 7) діяльність з управління підприємствами;
- 8) діяльність з надання послуг пошти (крім кур'єрської діяльності) та зв'язку (крім діяльності, що не підлягає ліцензуванню);
- 9) діяльність з продажу предметів мистецтва та антикваріату, діяльність з організації торгів (аукціонів) виробами мистецтва, предметами колекціонування або антикваріату;
- 10) діяльність з організації, проведення гастрольних заходів;

3.1.2. фізичні особи - підприємці, які здійснюють технічні випробування та дослідження (група 74.3 КВЕД ДК 009:2005), діяльність у сфері аудиту;

3.1.3. фізичні особи - підприємці, які надають в оренду земельні ділянки, загальна площа яких перевищує 0,2 гектара, житлові приміщення та/або їх частини, загальна площа яких перевищує 100 квадратних метрів, нежитлові приміщення (споруди, будівлі) та/або їх частини, загальна площа яких перевищує 300 квадратних метрів;

3.1.4. страхові (перестрахові) брокери, банки, кредитні спілки, ломбарди, лізингові компанії, довірчі товариства, страхові компанії, установи накопичувального пенсійного забезпечення, інвестиційні фонди і компанії, інші фінансові установи, визначені законом; реєстратори цінних паперів;

3.1.5. суб'єкти господарювання, у статутному капіталі яких сукупність часток, що належать юридичним особам, які не є платниками єдиного податку, дорівнює або перевищує 25 відсотків;

3.1.6. представництва, філії, відділення та інші відокремлені підрозділи юридичної особи, яка не є платником єдиного податку;

3.1.7. фізичні та юридичні особи - нерезиденти;

3.1.8. суб'єкти господарювання, які на день подання заяви про реєстрацію платником єдиного податку мають податковий борг, крім безнадійного податкового боргу, що виник внаслідок дії обставин непереборної сили (форс-мажорних обставин).

3.2. Не можуть бути платниками єдиного податку четвертої групи:

3.2.1. суб'єкти господарювання, у яких понад 50 відсотків доходу, отриманого від продажу сільськогосподарської продукції власного виробництва та продуктів її переробки, становить дохід від реалізації декоративних рослин (за винятком зрізаних квітів, вирощених на угіддях, які належать сільськогосподарському товаровиробнику на праві власності або надані йому в користування, та продуктів їх переробки), диких тварин і птахів, хутряних виробів і хутра (крім хутрової сировини);

3.2.2. суб'єкти господарювання, що провадять діяльність з виробництва підакцизних товарів, крім виноматеріалів виноградних (коди згідно з УКТ ЗЕД 2204 29 — 2204 30), вироблених на підприємствах первинного виноробства для підприємств вторинного виноробства, які використовують такі виноматеріали для виробництва готової продукції;

3.2.3. суб'єкт господарювання, який станом на 1 січня базового (звітного) року має податковий борг, за винятком безнадійного податкового боргу, який виник внаслідок дії обставин непереборної сили (форс-мажорних обставин);

4. Платники єдиного податку першої - третьої груп повинні здійснювати розрахунки за відвантажені товари (виконані роботи, надані послуги) виключно в грошовій формі (готівковій та/або безготівковій).

5. Для цілей цього підрозділу під побутовими послугами населенню, які надаються першою та другою групами платників єдиного податку, розуміються такі види послуг:

- 1) виготовлення взуття за індивідуальним замовленням;
- 2) послуги з ремонту взуття;
- 3) виготовлення швейних виробів за індивідуальним замовленням;
- 4) виготовлення виробів із шкіри за індивідуальним замовленням;
- 5) виготовлення виробів з хутра за індивідуальним замовленням;
- 6) виготовлення спіднього одягу за індивідуальним замовленням;
- 7) виготовлення текстильних виробів та текстильної галантереї за індивідуальним замовленням;
- 8) виготовлення головних уборів за індивідуальним замовленням;
- 9) додаткові послуги до виготовлення виробів за індивідуальним замовленням;
- 10) послуги з ремонту одягу та побутових текстильних виробів;
- 11) виготовлення та в'язання трикотажних виробів за індивідуальним замовленням;
- 12) послуги з ремонту трикотажних виробів;
- 13) виготовлення килимів та килимових виробів за індивідуальним замовленням;
- 14) послуги з ремонту та реставрації килимів та килимових виробів;
- 15) виготовлення шкіряних галантерейних та дорожніх виробів за індивідуальним замовленням;
- 16) послуги з ремонту шкіряних галантерейних та дорожніх виробів;
- 17) виготовлення меблів за індивідуальним замовленням;
- 18) послуги з ремонту, реставрації та поновлення меблів;
- 19) виготовлення теслярських та столярних виробів за індивідуальним замовленням;
- 20) технічне обслуговування та ремонт автомобілів, мотоциклів, моторолерів і мопедів за індивідуальним замовленням;
- 21) послуги з ремонту радіотелевізійної та іншої аудіо- і відеоапаратури;

- 22) послуги з ремонту електропобутової техніки та інших побутових приладів;
- 23) послуги з ремонту годинників;
- 24) послуги з ремонту велосипедів;
- 25) послуги з технічного обслуговування і ремонту музичних інструментів;
- 26) виготовлення металовиробів за індивідуальним замовленням;
- 27) послуги з ремонту інших предметів особистого користування, домашнього вжитку та металовиробів;
- 28) виготовлення ювелірних виробів за індивідуальним замовленням;
- 29) послуги з ремонту ювелірних виробів;
- 30) прокат речей особистого користування та побутових товарів;
- 31) послуги з виконання фоторобіт;
- 32) послуги з оброблення плівок;
- 33) послуги з прання, оброблення білизни та інших текстильних виробів;
- 34) послуги з чищення та фарбування текстильних, трикотажних і хутрових виробів;
- 35) вичинка хутрових шкур за індивідуальним замовленням;
- 36) послуги перукарень;
- 37) ритуальні послуги;
- 38) послуги, пов'язані з сільським та лісовим господарством;
- 39) послуги домашньої прислуги;
- 40) послуги, пов'язані з очищенням та прибиранням приміщень за індивідуальним замовленням.

6. Порядок визначення доходів та їх склад для платників єдиного податку першої – третьої груп, об'єкт та база оподаткування для платників єдиного податку четвертої групи визначені статтями 292 та 292¹ Податкового кодексу України.

7. Ставки єдиного податку.

7.1. Ставки єдиного податку для платників першої - другої груп встановлюються у відсотках (фіксовані ставки) до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року (далі у цьому підрозділі - мінімальна заробітна плата), та третьої групи - у відсотках до доходу (відсоткові ставки).

7.2. Фіксовані ставки єдиного податку встановлюються сільською радою для фізичних осіб - підприємців, які здійснюють господарську діяльність, залежно від виду господарської діяльності, з розрахунку на календарний місяць:

1) для **першої групи платників** єдиного податку - **10 відсотків** розміру прожиткового мінімуму;

2) для **другої групи платників** єдиного податку - **20 відсотків** розміру мінімальної заробітної плати.

7.3. Відсоткова ставка єдиного податку для платників третьої групи встановлюється у розмірі:

1) 3 відсотки доходу - у разі сплати податку на додану вартість згідно з Податковим кодексом України;

2) 5 відсотки доходу - у разі включення податку на додану вартість до складу єдиного податку.

Для фізичних осіб - підприємців, які здійснюють діяльність з виробництва, постачання, продажу (реалізації) ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення та напівдорогоцінного каміння, ставка єдиного податку встановлюється у розмірі, визначеному підпунктом 2 пункту 7.3 цього підрозділу.

7.4. Ставка єдиного податку встановлюється для платників єдиного податку першої - третьої груп (фізичні особи-підприємці) у розмірі 15 відсотків:

- 1) до суми перевищення обсягу доходу, визначеного у підпунктах 1, 2 і 3 пункту 1 підрозділу Єдиний податок;
- 2) до доходу, отриманого від провадження діяльності, не зазначеної у реєстрі платників єдиного податку, віднесеного до першої або другої групи;
- 3) до доходу, отриманого при застосуванні іншого способу розрахунків, ніж зазначений у цій главі;
- 4) до доходу, отриманого від здійснення видів діяльності, які не дають права застосовувати спрощену систему оподаткування.
- 5) до доходу, отриманого платниками першої або другої групи від провадження діяльності, яка не передбачена у підпунктах 1 або 2 пункту 1 підрозділу Єдиний податок.

7.5 Ставки єдиного податку для платників третьої групи (юридичні особи) встановлюються у подвійному розмірі ставок, визначених пунктом 7.3 підрозділу Єдиний податок:

- 1) до суми перевищення обсягу доходу, визначеного у підпункті 3 пункту 1 розділу Єдиний податок;
- 2) до доходу, отриманого при застосуванні іншого способу розрахунків, ніж зазначений у цьому підрозділі;
- 3) до доходу, отриманого від здійснення видів діяльності, які не дають права застосовувати спрощену систему оподаткування.

7.6. У разі здійснення платниками єдиного податку першої і другої груп кількох видів господарської діяльності застосовується максимальний розмір ставки єдиного податку, встановлений для таких видів господарської діяльності.

7.7. У разі здійснення платниками єдиного податку першої і другої груп господарської діяльності на територіях більш як однієї сільської, селищної або міської ради застосовується максимальний розмір ставки єдиного податку, встановлений цим підрозділом для відповідної групи таких платників єдиного податку.

7.8. Ставки, встановлені пунктами 7.3 – 7.5 підрозділу Єдиний податок, застосовуються з урахуванням таких особливостей:

- 1) платники єдиного податку першої групи, які у календарному кварталі перевищили обсяг доходу, визначений для таких платників у пункті 1 підрозділу Єдиний податок, з наступного календарного кварталу за заявою переходять на застосування ставки єдиного податку, визначеної для платників єдиного податку другої або третьої групи, або відмовляються від застосування спрощеної системи оподаткування.

Такі платники до суми перевищення зобов'язані застосувати ставку єдиного податку у розмірі 15 відсотків.

Заява подається не пізніше 20 числа місяця, наступного за календарним кварталом, у якому допущено перевищення обсягу доходу;

2) платники єдиного податку другої групи, які перевищили у податковому (звітному) періоді обсяг доходу, визначений для таких платників у пункті 1 підрозділу Єдиний податок, в наступному податковому (звітному) кварталі за заявою переходять на застосування ставки єдиного податку, визначеної для платників єдиного податку третьої групи, або відмовляються від застосування спрощеної системи оподаткування.

Такі платники до суми перевищення зобов'язані застосувати ставку єдиного податку у розмірі 15 відсотків.

Заява подається не пізніше 20 числа місяця, наступного за календарним кварталом, у якому допущено перевищення обсягу доходу;

3) платники єдиного податку третьої групи (фізичні особи-підприємці), які перевищили у податковому (звітному) періоді обсяг доходу, визначений для таких платників у пункті 1 підрозділу Єдиний податок, до суми перевищення застосовують ставку єдиного податку у розмірі 15 відсотків, а також зобов'язані у порядку, встановленому цією главою, перейти на сплату інших податків і зборів, встановлених Податковим кодексом України.

Платники єдиного податку третьої групи (юридичні особи), які перевищили у податковому (звітному) періоді обсяг доходу, визначений для таких платників у пункті 1 підрозділу Єдиний податок, до суми перевищення застосовують ставку єдиного податку у подвійному розмірі ставок, визначених підпунктом 7.3 підрозділу Єдиний податок, а також зобов'язані у порядку, встановленому цим підрозділом, перейти на сплату інших податків і зборів, встановлених Податковим кодексом України.

Заява подається не пізніше 20 числа місяця, наступного за календарним кварталом, у якому допущено перевищення обсягу доходу.

4) ставка єдиного податку, визначена для третьої групи у розмірі 2 відсотки, може бути обрана:

а) суб'єктом господарювання, який зареєстрований платником податку на додану вартість відповідно до розділу V Податкового кодексу України, у разі переходу ним на спрощену систему оподаткування шляхом подання заяви щодо переходу на спрощену систему оподаткування не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку наступного календарного кварталу;

б) платником єдиного податку третьої групи, який обрав ставку єдиного податку в розмірі 4 відсотки, у разі добровільної зміни ставки єдиного податку шляхом подання заяви щодо зміни ставки єдиного податку не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку календарного кварталу, в якому буде застосовуватися нова ставка та реєстрації такого платника єдиного податку платником податку на додану вартість у порядку, встановленому розділом V Податкового кодексу України.

в) суб'єктом господарювання, який не зареєстрований платником податку на додану вартість, у разі його переходу на спрощену систему оподаткування або зміни групи платників єдиного податку шляхом реєстрації платником податку на додану вартість відповідно до розділу V Податкового кодексу України і подання заяви щодо переходу на спрощену систему оподаткування або зміни групи платників єдиного податку не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку наступного календарного кварталу, в якому здійснено реєстрацію платником податку на додану вартість;

5) у разі анулювання реєстрації платника податку на додану вартість у порядку, встановленому розділом V Податкового кодексу України, платники єдиного податку зобов'язані перейти на сплату єдиного податку за ставкою у розмірі 4 відсотки (для платників єдиного податку третьої групи) або відмовитися від застосування спрощеної системи оподаткування шляхом подання заяви щодо зміни ставки єдиного податку чи відмови від застосування спрощеної системи оподаткування не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку наступного календарного кварталу, в якому здійснено анулювання реєстрації платником податку на додану вартість.

7.9. Для платників єдиного податку четвертої групи розмір ставок податку з одного гектара сільськогосподарських угідь та/або земель водного фонду залежить від категорії (типу) земель, їх розташування та становить (у відсотках бази оподаткування).

8. Податковий (звітний) період визначається статтею 294 Податкового кодексу України.

9. Порядок нарахування та строки сплати єдиного податку.

9.1. Платники єдиного податку першої і другої груп сплачують єдиний податок шляхом здійснення авансового внеску не пізніше 20 числа (включно) поточного місяця.

Такі платники єдиного податку можуть здійснити сплату єдиного податку авансовим внеском за весь податковий (звітний) період (квартал, рік), але не більш як до кінця поточного звітного року.

9.2. Нарухування авансових внесків для платників єдиного податку першої і другої груп здійснюється контролюючими органами на підставі заяви такого платника єдиного податку щодо розміру обраної ставки єдиного податку, заяви щодо періоду щорічної відпустки та/або заяви щодо терміну тимчасової втрати працездатності.

9.3. Платники єдиного податку третьої групи сплачують єдиний податок протягом 10 календарних днів після граничного строку подання податкової декларації за податковий (звітний) квартал.

9.4. Сплата єдиного податку платниками першої – третьої груп здійснюється за місцем податкової адреси.

9.5. Платники єдиного податку першої і другої груп, які не використовують працю найманих осіб, звільняються від сплати єдиного податку протягом одного календарного місяця на рік на час відпустки, а також за період хвороби, підтвердженої копією листка (листків) непрацездатності, якщо вона триває 30 і більше календарних днів.

9.6. Суми єдиного податку, сплачені відповідно до абзацу другого підпункту 9.1 і підпункту 9.5 підрозділу Єдиний податок, підлягають зарахуванню в рахунок майбутніх платежів з цього податку за заявою платника єдиного податку.

Помилково та/або надміру сплачені суми єдиного податку підлягають поверненню платнику в порядку встановленому Податковим кодексом України.

9.7. Єдиний податок, нарахований за перевищення обсягу доходу, сплачується протягом 10 календарних днів після граничного строку подання податкової декларації за податковий (звітний) квартал.

9.8. У разі припинення платником єдиного податку провадження господарської діяльності податкові зобов'язання із сплати єдиного податку нараховуються такому платнику до останнього дня (включно) календарного місяця, в якому до

контролюючого органу подано заяву щодо відмови від спрощеної системи оподаткування у зв'язку з припиненням провадження господарської діяльності або анульовано реєстрацію за рішенням контролюючого органу на підставі отриманого від державного реєстратора повідомлення про проведення державної реєстрації припинення підприємницької діяльності.

У разі анулювання реєстрації платника єдиного податку за рішенням контролюючого органу податкові зобов'язання із сплати єдиного податку нараховуються такому платнику до останнього дня (включно) календарного місяця, в якому проведено анулювання реєстрації.

9.9 Платники єдиного податку четвертої групи:

1) самостійно обчислюють суму податку щороку станом на 1 січня і не пізніше 20 лютого поточного року подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням платника податку та місцем розташування земельної ділянки податкову декларацію на поточний рік за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 Податкового кодексу України;

2) сплачують податок щоквартально протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) кварталу, у таких розмірах:

у I кварталі — 10 відсотків;

у II кварталі — 10 відсотків;

у III кварталі — 50 відсотків;

у IV кварталі — 30 відсотків.

10. Ведення обліку і складення звітності платниками єдиного податку здійснюється відповідно до статті 296 Податкового кодексу України.

Сільський голова

П.А.Гребіник.